Bobbejaanskloof 14-15 Februarie

Saterdagoggend 14 Februarie ry die twee senior Kritzingers, hul twee oudstes, Hugo en Elanie, Hugo se vriend "Bakebeans" Bos en Elanie se buurvrou Hanneke in die VW bus op pad Bainskloof toe. (Terence moes ongelukkig agterbly a.g.v. 'n

slegte griep). Op Wellington moes ons natuurlik eers stop omdat sommiges nie ontbyt geëet het nie en ander nie genoeg voorraad gehad het nie.

So 10:30 begin ons die gemaklike stap in die kloof op. Ons stap teen 'n gemaklike pas tot by die eerste lieflike swempoel en almal swem heerlik in die glashelder water en ons maak middagete en kuier omtrent meer as 'n uur by die poel en gesels met 'n groep meisies wat ook by die poel

langsaan ontspan het. Ons stap rustig verder en by die uitdraaipaadjie na die bopunt van die waterval sê Elanie dat ons eers na 'n ander poel daar naby moet gaan. Hugo en Bos besluit om solank op te klim en ons ander vier gaan soek eers die poel op. Op pad soontoe kry ons toe twee pragtige disas. Ons swem weer eens heerlik en verkyk ons aan die klomp paddas wat veral in een poel versamel het. Gerrit het natuurlik weer 'n groot vlieg gevang, sy vlerk afgebreek en vir die paddas gegooi om te vreet. Die eerste ou het misgevang, maar die tweede padda het met een sprong die vlieg gevang en verorber.

Ons vier begin toe die die steiler deel van die stap na die bopunt van die waterval op pad na ons slaapplek. So om en by 17:00 sluit ons by die twee manne aan by ons kampplek, swem eers gou weer voordat die skaduwees te lank raak. Ons slaan tente op en rig ons in vir die aandkuier. Langs die waterstroom op lieflike rotse word gekuier, kos gemaak en heerlik gesels. Die twee ou mense het seker so 22:00 bed toe gegaan terwyl die jonges nog tot 24:00 gekuier het.

Deur die nag het die wind baie sterk begin waai en heelnag bly waai. Sondagoggend toe ek uiteindelik my kop by die tent uitsteek, het die miswolke begin oorkom en het ons toe maar opgestaan, vinnig koffie gedrink, ontbyt gegryp, opgepak en begin terugstap. Glo my, daardie wind was ysig (in Februarie!). Onder in die kloof was dit baie beter en by die poel het ons weer lank vertoef in die heerlike sonnetjie. By die eindpunt het ons eers weer afgekoel in die helder water met 'n hele skool krioelende vissies om ons. By die Lodge kon ons darem 'n yskoue bier kry en dit op die stoep sit en geniet.

Dit is werklik 'n lieflike stap in 'n baie mooi omgewing. Ja, soos Gerrit sê: in ons jong dae het ons die kinders berg toe gevat; nou vat die kinders die ouers berg toe.

Dankie aan Elanie wat die stap gereël en gelei het.

